

Alvorligt

Ind un - der Jul, hvor er det trist, Sne - fog og Kul - de og

4 kor - te Da - ge, Sin - det bø - jer sig ned til sidst, ved ik - ke, hvor det skal

8 Mo - det ta - ge; min - dre og min - dre af Dag det ly - ser,

11 Hjer - tet i Kul - de og Mis - haab gy - ser. Kom - mer ej Jul?

1. Ind under Jul, hvor er det trist,
Snefog og Kulde og korte Dage,
Sindet bøjer sig ned til sidst,
ved ikke, hvor det skal Modet tage;
mindre og mindre af Dag det lyser,
Hjertet i Kulde og Mishaab gyser.
Kommer ej Jul?
2. Aaret, som stod ved Sankte Hans
lyst mellem Blomster i Sommerdagen,
nu er det fattigt paa Sol og Glans,
ligger og sygner paa Sneens Lagen,
fryser og føler dets Kraft er omme;
saa maa det være, før Jul kan komme.
Kommer ej Jul?
3. Saadan stred Verden en Vinter haard,
længted med Soltrang i Hjertegrunden,
stred med en Vinter paa tusind Aar,
tænkte, den skulde til Vaaren vunden.
Men da den følte, dens Kraft var omme,
da først lod Herren sin Sol nedkomme,
da først kom Jul.
4. Midt udi Mørket og Jordens Kuld,
medens vor Sol er ved at dale,
stiger Vorherre op som Jul,
bli'r det Sankt Hans i Himlens Sale;
netop som Jord ej mer' kan raade,
kommer et Frelsens Væld af Naade,
saa kommer Jul.

Jonas Lie